

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő negyedév alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra. Huszonöt év áll lapunk háta megett s ez a tekintélyes idő és ez időn keresztül a függetlenségi eszme és a közönség szolgálatában csüggedetlenül vívott harcunk és fáradhatatlan működésünk felment bennünket attól, hogy a közeledő évnegyed alkalmából bővebben ismertessük lapunk programját.

Ismeretes ez a program mindenki előtt. A függetlenségi eszme van, volt és lesz lapunk zászlajára felírva s ezért küzdünk, e küzdelmünkhöz kérjük a nagyközönség pártfogását.

A mai küzdelmes politikai életben, mikor a most vége felé közeledő félév is oly sok megpróbáltatást hozott a magyarra, fokozott mértékben van szükség a független sajtó munkásságára.

Ezt a munkásságot egész odaadással fogjuk teljesíteni a jövőben is s kérjük közönségünket, hogy bennünket továbbra is kitüntető pártfogásában részesíteni s lapunkat és így a benne hirtetett függetlenségi eszmét újabb körökben is terjeszteni sziveskedjék.

Az országos politika mellett, hol Magyarország közgazdasági önállósága és függetlensége mellett fogunk fáradhatatlan munkásságot kifejteni, a városi és megyei dolgokkal is behatóan, pártoktól, személyektől függetlenül foglalkozunk, csak a közérdeket tartva szem előtt.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről és az országgyűlésről távirati tudósításokat hozunk s ezekkel megelőzzük az összes újságokat, mert előfizetőink még aznap értesülnek minden nevezetes eseményről távirataink útján. Kiváló gondot fordítunk hírvonatunkra, aminek élénkebb tételére állnak a megyében és a szomszéd vármegyében minden nevezetesebb pontján levő saját külön levelezőink. Lapunk tárcarovatában nagy gondal megválogatott eredeti, érdekesítő szépirodalmi olvasmányokat adunk s egyedül állnak a vidéki napilapok között könyvalakban közreadott regényeink. Végül az ügyvédi kar és a jogkereső közönség érdekében közöljük hetenkint a pécsi kir. táblai értesítőt, minden héten csütörtökön este, pénteki kelettel megjelenő számunkban, mely tartalmazza az a héten elintézett ügyeket, az elintézés módjával és a következő hétre elintézés végett kitűzött ügyek teljes jegyzékét.

A fürdőidényben lapunkat előfizetőinknek kívánatra utánuk küldjük a fürdőbe.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre 10 frt.
félévre 5 frt.
negyedévre 2 frt 50 kr.
egy hónapra — » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő, népies heti kiadásunk előfizetési ára

egész évre 3 frt.
félévre 1 frt 50 kr.
negyedévre — » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel

a

„PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Parlamenti szünet.

Pécs, 1898. június 20.

Bánffy-nak egyelőre nincsen szüksége szavazógépre, szeptemberig tehát vakációt adott az országgyűlésnek, a miben már oly régen nem volt részük a honatyáknak, hisz tavaly még a kánikulában is tanácskoztak a jégbehűtött Házban. Tavaly az egyetlen cukorprémium javaslat, no meg a kiegyezési provizorium elegendők voltak arra, hogy a képviselők vakációzásra ne is gondolhassanak, az idén pedig tizen-nyolc kiegyezési javaslat fekszik a Ház asztalán elintézetlenül, a kvóta sincsen még megállapítva s az országgyűlés mégis gondtalanul hosszú vakációra széled el, mintha az ország szénája már teljesen rendben volna.

No majd rendbe hozza azt Bánffy, e miatt ne fájjon a honatyák feje, nekik majd csak szavazni kell, ennél pedig nincsen könnyebb dolog a világon. Azon most már nem aggódik senki, hogy a képviselőház majd kifogy az időből s a kiegyezés és kvóta dolgát nem intézheti el újévig, a mikor a provizorium lejár. Hisz az ellenzék oly nyomoruságosan viselke-

dik, hogy miatta nyugodtan alhatik Bánffy, de ha meg is emberelné magát s kihuzná a kiegyezési vitát időn túl, az sem baj, hiszen van rá már precedens, hogy lehet törvényt csinálni visszaható erővel is, addig pedig kormányoznak törvény nélkül. A mostani provizorium is csak újév után készült el s addig törvényen kívüli állapotban voltunk, de azért mégis maradt minden a régiben, legfőlegb egy-két szórshálhasogató jajgatott, hogy ez alkotmányellenes dolog. Mintha bizony az egész alkotmányos törvénycsinálás egyéb volna leplezett miniszteri önkényről!

A vakációban tehát, míg a honatyák aratnak, üdülnek, a kormány majd eligazítja az egész kiegyezés dolgát. A végeredmény már ugyis biztos, mert meg van parancsolva, hogy az egész gazdasági közönségnek továbbra is meg kell maradnia, a földolog az, hogy ennek a keresztülvitelére milyen formát találjanak ki. Legegyszerűbb volna ugyan megújítani a gazdasági szövetséget Ausztria alkotmányos képviselővel, de hát ez előre is lehetetlen, mert a Reichsrathban nem ülnek olyan Fejbólintó Bálintok, mint a milyeneket Bánffy a magyar törvényhozásba ültetett, s azért ha a Reichsrath fel is venné a tárgyalások rendes fonalát, ott a kiegyezési javaslatoknak többséget szerezni semmi esetre sem lehetne.

Nem marad tehát más hátra, mint előkészíteni az önálló rendelkezést, persze úgy, hogy a közös vámterületen, közös bankon, közös fogyasztási adókon hiba ne essék. Ha az osztrákoknak a kiegyezési javaslatok nem tetszenek, mi csak azért is törvénybe iktatjuk őket, arra való az osztrák császár paragrafus, hogy ennek segítségével ugyanazokat a renitens osztrákoknak is a nyakukba varrják, akár akarják, akár nem.

És ebben erősen biznak is az ármányos osztrákok, mert nem olyan ostobák ők, hogy be ne látnák, miszerint ők mindenképen csak rövidebbet huznának, ha ellenkezésükből levonnák a törvényben kikötött konzekvenciákat s felállítanák a közönsé vámsorompót. De mivel jól tudják,

SÉTATÉRI KIOSZK

a város legszebb és legkellősebb nyári helyisége.

Nyitva reggel 6 órától esti 10 óráig.

Kitűnő reggeli-, uzsonna- és fekete kávé. — Tej, tejszín és aludttej.

Oroszi-féle czukorkák és sütemények, fagyalt és jeges-kávé.

LITKE-féle pezsgók.

Hideg buffet. — Sport-sör. — Pilseni-sör. Pschorr-sör.

Ásványvizek poharanként.

hogy a közösség minden látszólagos ellenzésük dacára is meg fog maradni, támadják a kiegyezést, szidják a magyarokat, mint a bokrot, mert ezzel fenn lehet tartani a választók előtt a népszerűséget.

Idehaza pedig a vakáció alatt előkészítik annak a sok hazug ürügynek egész fegyvertárát, a melylyel napnál fényesebben be fogják bizonyítani, hogy a közösség fenntartása tisztán és egyedül csak Magyarország érdekében fekszik, a mely végpusztulása elé menne, ha véletlenül fel találna szabadulni gyarmati függéséből, hisz olyan gyengék vagyunk, hogy a magunk lábán megállani semmiképen nem tudnánk.

Igaz, hogy az eddigi egész vámpolitika tisztán az osztrák ipar érdekeit szolgálta s a mi mezőgazdasági érdekeinket elhanyagolta, de mindezt jótékony homályba fogják burkolni s csak azt a nagy veszedelmet helyezik a legélesebb világításba, a mely a magyar gazdára hárulna, ha Ausztriába küldött búzáját megvámolnák, mintha bizony ez valami ismeretlen dolog lenne a magyar gazda előtt, kinek búzáját a vámközösség dacára eddig is megvámolták a tiroli határon.

Azt is szépen el fogják hallgatni, hogy a közösségben mennyit károsodott Magyarország csak azon a réven, hogy az összes közös vámbevételeket egészen a közösügyes költségek fedezésére fordítják, pedig ezeknek a vámbevételeknek tulajdonképpen nagy része jog és igazság szerint Magyarországot illetné meg. Tudvalevő dolog, hogy Magyarországra sokkal több vámot fizető külföldi iparcikket hoznak be külföldről, mint Ausztriába; viszont Ausztriának nincs szüksége vámot fizető gabona behozatalra, állati és egyéb nyers-terményekre, mivel ezt vámentesen kapja Magyarországból. Külön vámterület mellett tehát nekünk sokkal nagyobb lenne a vámbevételünk, mint Ausztriáé s így könnyebben is fizethetnők a kvótát.

De hát mindezek a tekintetek hátterbe szorulnak a bécsi parancs előtt,

hogy a közösségnek minden áron meg kell maradnia. Ezt a rideg parancsot leplezni s Magyarország érdekeinek tetszetős köntösébe bujtanati lesz a kormány szüneti dolga, hogy szeptemberben minden nagyobb kockázat nélkül léphessen az országgyűlés elé az eddigi állapotokat fenntartó önálló rendelkezés javaslatával, a melyet ez bizonyára nehézség nélkül el is fog fogadni, mert akkorra a kecskébe is beleverik már azt a meggyőződést, hogy a kés tisztán az ő javára lett feltalálva.

A honatyák tehát mulathatnak nyugodtan szeptemberig.

Vasuti értekezlet.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. június 20.

A pécs-báttaszéki és a pécs-miholjáci vasutak létesítése tárgyában f. hó 5-én tartott városi értekezlet megbízásából a polgármester tegnapra értekezletre hívta össze a két vasut által érdekelt összes érdekeltségeket, hogy az értekezlet elé terjeszse két vasut létesítésének eszméjét s a kivitel első és legfontosabb módozatát, az előmunkálati engedély megszerzését.

Az értekezlet igen népes és nagy érdeklődéssel tanuskodó volt. Ott láttuk az érdekeltségek képviselőit teljes számban és a városi törvényhatósági bizottsági tagok nagy részét, köztük Littke József, iparkamarai elnököt, Schapringert Gusztávot, Engel Józsefet, Jobst László dr.-t, Egrý Józsefet, Egrý Béla dr.-t, Salamon József tanfelügyelőt, Záray Károly dr.-t, és Trixler Károly alispánt. Az értekezletet Majorossy Imre polgármester vezette; jelen volt Tróber Aladár dr. főjegyző, Rauch János főmérnök, Pintér József, első aljegyző és Nendtvich Andor, tanácsnok.

Az értekezleten az érdekeltségeket képviselték: Baja városát Szutrelly Lipót; a Dunagőzhajós társaságot Gianone Virgil és Déry Károly; a mohács—pécsi vasutat Ceisz József és Fabricy Elek; a siklói uradalmat Jobst László dr.; az üszöghi uradalmat Grosz Antal; a közalapítványi uradalmat báró Eötvös József; a papnöveldei uradalmat Kormendy Károly és a püspöki uradalmat Novák László.

Az értekezletet a polgármester 10 órakor a városháza közgyűlési termében meg-

nyitván, ismertette a vasutak eszméjének keletkezését és a kivitel szükségességét. Előadta továbbá, hogy az ügyet Pécs város vette a kezébe és pártolás végett az érdekelt Baja, Szegzárd és Tolna városokat, úgy az összes érdekeltségeket felkérte. A kivitelre nézve ajánlatot tett Zsolnay Miklós, kinek részére a város megkérné az előmunkálati engedélyt, s őt bizná meg az előmunkálatok teljesítésével.

A polgármester elég hosszadalmas és szépen kidolgozott előterjesztését az értekezlet vegyes érzelmekkel fogadta. Voltak olyanok, kik helyeselték, de a nagy rész már akkor kimutatta, hogy nem találkozik helyesléssel, hogy a város más számára szerezze meg az előmunkálati engedélyt és mást bizzon meg annak foganatosításával.

E nézetnek mindjárt kifejezést is adott Littke József, a ki vehemens beszédben foglalt állást ez eljárás ellen. Szerinte az ajánlat nem is tárgyalandó, csak az, hogy az értekezlet helyesli a vasut eszméjét, ahhoz erkölcsi és anyagi támogatásával hozzájárul és felkéri a közgyűlést, hogy a város nevében az előmunkálati engedélyt szerezze meg.

Majorossy Imre polgármester ezzel szemben kéri, hogy a konkrét ajánlat felett döntsön az értekezlet először. Azután tárgyalják, hogy a város — Baja, Szegzárd és Tolna hozzájárulásával — kérje meg az előmunkálati engedélyt. Legcélszerűbb az ajánlat pontrolpontra való tárgyalása első ízben és az afelett való döntés.

Uj. Némethy József hozzájárul Littke indítványához. Arról van szó, hogy szükséges-e a vasut? Igen. Tehát az előmunkálati engedély megszerzése feletti határozat az első. Azután lehet tárgyalni a Zsolnay-féle ajánlatot.

Krasznay Miklós nincs egy véleményen az előtte szólóval. Ő igenis a Zsolnay-féle ajánlat tárgyalását tartja elsőnek. Arról kell határozni, hogy a Zsolnay előmunkálati engedélyéhez hozzájárulnak-e vagy nem? Más nem tartozik ide. A vasut iránya a traszirozás dolga. Ha esetleg a keresztülvitelt nem Zsolnayra bízzák, akkor a városnak átadja az előmunkálati engedélyt. A város csak erkölcsi támogatását adja az előmunkálati engedélyhez s mégis az a kikötés, hogy ez az előmunkálati engedélyt mindenkor magához válthatja, neki erkölcsi nyeresége. Most másról nem lehet beszélni; arról sem, hogy a vasut milyen legyen. Hiszen elsőrendű vasutat az állam nem is engedélyez; ahhoz hozzájárulását adja és effektuáltatja ő maga. Engedélyt csakis vicinális vasúthoz nyerhetünk. Érdeklünk, hogy ne négy város járjon el az engedély megszer-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy modern ember.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Magas, fehér cylinder, elegáns, szürke császár-kabát, kifogástalanul vasalt nadrág, fényes lakk-topán. Ebbe a toalettbe vagyon beburkolva ő, az elegáns világfi, a nemes hazafi, a mélyenérző emberbarát.

Ami pedig ezen sok, jeles tulajdonságnak külső alkotását illeti, arra nézve sem maradtunk adósak a felelettel.

Magas, karcsu alak. A fején nagy gonddal van elrendezve az a néhány fürt, mely mintegy hirmondója a hajdani dús hajzatnak. E gonddal ápolt »hajzatnak« mintegy folytatása a vörös színbe játszó, szintén gyöngéd figyelemmel ápolt cotlett, mely kétoldalt nyulik alá egész az áll aljáig s olyan színben tűnik föl, mintha kötőfékje volna a fejbőrnek s az azon viruló, illetve kiveszni induló hajnak.

E férfiúi díszeknek aztán koronája a hajlós, »sas«-orr alatt merészen kunkorodó bajusz.

Ez az ő feje, mely egy hosszú nyakon nyugszik. A nyak hosszúságára csakis a félelmetesen magas gallérból lehet következtetni,

a mely gallér aztán lehetővé teszi a nyaknak állandó arisztokratikus merevségét.

A külsőről még csak azt kell megjegyeznünk, a mi e gondozott s agyonpacsulizott hústömög mozgásba hozatalát illeti.

Ha ő megindul, akkor ez az indulás nem úgy történik, mint más becsületes embernél, ki tudvalevőleg a lábával indul előre. »Ő« nem. Nála a fej indul előre. Hogy miért, azt bajos megmondani. Csak egy elfogadható okot halottam, mely szerint a fej előtérbe helyezése onnét ered, hogy lévén az a legüresebb, legkönnyebben hozható mozgásba. Ezt az okot én is kénytelen vagyok elfogadni.

De nézzük tovább.

Mikor a fej megindult, akkor utána görbül a hát is. Így nyeri aztán az egész alak azt a bizonyos elegáns, hanyag meggörbülést, a mi emlékezteti az embert holmi átszenvedett, kínos, katzenjammeres percekre.

Vége aztán mozgásba jő a láb is. De még a lábnak a mozgása sem normális.

Minden jóra való ember örül, ha minél kevésbé magasra kell emelni lábait. Ő nem így. Mielőtt kilépne, a lábát felhuzza. Térde meghajlik s az alsó lábszár a combbal mintegy derékszöget képez. Miután ezt a műveletet sikkal és kellő eleganciával végrehajtotta, akkor mérsékelt gyorsasággal előre löki lábát s megvan egy — lépés.

De az egész művelet olybá tűnik föl, mintha valaki hirtelen hurkot vetne az ő lábára, a mikor a földről felemeli s ezt aztán szép lassan huzná fölfelé, míg végre »ő« neki sikerül lábát kiszabadítani s akkor siet újra a földre helyezni, nehogy még aztán egészen hátra rántsák.

A lábának eme, tagadhatatlanul elegáns és kifogástalanul sikkes mozdulatait harmonikusan kísérik a kezek, illetve karok mozdulatai. Tudniillik, mikor a jobb láb térdben derékszög alatt meghajol, ugyanakkor a jobb kéz ugyanezt a mozdulatot végzi, azzal a csekély különbséggel, hogy nem a térdnél, hanem a könyöknél hajlik meg. Ez különben nem sokat változtat a dolgon.

Szóval ime itt áll előttünk teljes apparátusban »ő«.

Most már csak az van hátra, hogy végre bemutassam őt. Elmondjam, hogy ki ő, mi ő. Ime tessék. Ő nem más, mint:

Alsó- és Felsőputnoki Putnok Tihamér. Legalább én ezt a nevet olvastam névjegyén, melynek balsarkában még ott díszlett valami lehetetlen címer is. Hogy ez a címer mit ábrázol, nem tudtam meg soha. Ezt különben gyér zoológiai ismeretemenk tudom be.

Azt sem sikerült soha megtudnom, hogy Putnok Tihamér miféle foglalkozást űz. Pedig

zésében, a mi hosszadalmas és csak késleltetné a kivitelét. Ennek elkerülésére itt van most a Zsolnay-féle ajánlat. Ellenkező indítvány csak hátráltatja a dolgot. Terjeszszük pártolólá az ajánlatot a közgyűlés elé és a város közgyűlése — ő hiszi — hogy egyhangulag el is fogadja.

Litke József félreértett szavait igazítja helyre. A pontonkinti tárgyalásához az ajánlatnak ő nem járul hozzá. Mert az ajánlatban már most is vannak változtatások az előadottakhoz képest. Ő gyorsítani akarja az effektuálást. Egyetlen mód erre, hogy a város ne adja ki kezéből az előmunkálati engedélyt. Ha megszerezte; ha kezében van, akkor hirdessen pályázatot. Talál gazdag, hatalmas cégeket, a kik mindjárt képesek a vasutat kívánóságához képest kiépíteni. Az előterjesztett ajánlat feletti döntés most nem időszerű. Ez az oka, hogy ő ellene van; nem más. S mint keresk. és iparkamarai elnöknek, e fontos vasutak ügyét hátráltatnia neki nincs érdekében, nem is lehet s ezt határozottan visszautasítja, mint ok nélküli vádat.

Krasznay Miklós előadja, hogy ő nem lépett fel váddal. Egyetlen árva szócskával sem akarta érinteni az iparkamarai elnököt. *Litke* kének más a véleménye, neki ismét más. Ő csak e véleményről mondta, hogy ez hátráltatná a vasut ügyét. Valóságos kolonc lenne a kivitel. Pályázatot az előmunkálatokra vasutügyekben ő még soha sehol sem látott. Traszírozást nem vesz nyakába senki, hogy aztán pár ezer forinttal kifizetessék. A koncessziót nem lehet átruházni; az nem jog. A miniszter meg sem engedi.

Majorossy Imre polgármester kijelenti, hogy eszeágában sem lehet senkinek a kamarai elnököt hátráltatással vádolni. Hiszen ő penditette meg a dolgot, nélküle eszébe sem jutott volna senkinek a vasutak ügye. De ő is abban a véleményben van, hogy az engedélyt a négy város csak sok, hosszadalmas huzavona után szerezheti meg. Joggal nevezhető ez koloncnak, a mit az ügyre akasztunk, hogy előrehaladását gátoljuk. Más dolog azonban, hogy Pécs kérje az engedélyt és ő csinálja, effektuáltassa az engedély kivitelét. Városra iránti kötelessége, hogy előterjessze az ajánlatot s megkérdezze: kelle-e ez? A város érvényesítése még hátra van. De ha az ajánlatot félreterjeszszük, ezzel csak elodázzuk az ügyet. Ez az ő meggyőződése.

Engel József úgy tudja, hogy a polgármester a miniszteriumban olyan információt kapott, hogy privát embernek meg sem adják a koncessziót, csakis a városnak. A város

őszintén mondhatom, hogy lelkiismeretes figyelemmel kísértem minden léptét. De hiába. Nem voltam képes fölfedezni foglalkozását.

Ott van mindenütt.

A casinóban szerepet játszik. Hogy miért? Bajos volna megmondani. Az én szerény véleményem szerint alighanem azért, mert utánzóhatatlan eleganciával tudja az *r.* betűt kiforgatni eredeti mivoltából. Sohasem mondja ki ezt a becsületes betűt egészen, hanem mintha a fele a torkán akadna és csak azután kéreznék elő, de akkor sem az ajkán, hanem az orrán keresztül.

Mindenesetre ez is igen figyelemre méltó tehetség.

A kártyaasztalnál hamisítatlan angol flegmával játszik. Ennek okát ismét nem másban keresem, mint abban, hogy nem sokat kockáztat.

Ha nyer, akkor biztosan a »Hungáriá«-ban lehet látni az étkezés óráiban. Ha pedig nem kedvez neki a szerencse, akkor nem tudni, hol ebédel. De azért el nem mulasztaná »ebéd«-után benézni a »Hungáriába« egy piccolóra, mely mellett aztán elég hanyag modorban adja elő, hogy melyik grófnál unatkozott végig egy ebédet.

Színházba nem mehettünk anélkül, hogy ő is ott ne lett volna.

Igaz, hogy míg én, mint afféle polgárius

kérje és szerezze meg ezt; mert ez fontos jog és kötelezettséggel nem jár. Hol ur lehet, ne legyen szolga. Józan észszel nem lehet olyan tanácsot adni, mint az engedély más részére való megszerzése.

A nagyon is erős szavakra felzúdult a kisebbség:

— Oh! oh! ohó!

A koncessziót nagyon is át lehet különbben ruházni. Effektuálja az előmunkálatokat Zsolnay; de az engedély legyen a város kezében. A város maga úgy sem fogja a vasutat kiépíteni. De a koncesszió ez fontos jog; ha ezt elhagyjuk, mindent elfussoltunk. Ez a városra értékkel bír. Mutatja az is, hogy a miniszter csak a városnak hajlandó megadni. Bár, hogy mért kötötte így meg magát a miniszter, ő nem tudja; talán a polgármester tudja. Meg kell kérni az engedélyt; csak ötven krajcárba kerül. Ha a polgármester sajnálja; ő szívesen megadja a maga zsebéből.

E nyilatkozattal általános derűtséget keltve, ült le Engel József.

Jobst László dr. kétféle minőségben szól az üggyhez. Mint a siklósi uradalom megbízottjára nézve, egészen közömbös rá, hogy kié a koncesszió: a városé-e vagy Zsolnay Miklóse? A főkérdés az, hogy mielőbb létesüljön a vasut és pedig olcsón. Mint pécsi polgár előtt azonban nem közömbös. A koncessziók sajátos átjátszása okozta az eddigi vasuti kalamitásokat. Megvolt a budapest—pécsi vasut koncessziója, sőt traszírozása is; s azok, kiknek kezében volt, úgy csinálták a dolgot ezután, hogy Pécs a vasuti forgalomból kiesett és lett a budapest—pécsi vasutból a budapest—szentlőrinci vasut s városunktól husz kilométernyire elterelődött a közforgalom. Kérje a város maga az engedélyt. A traceírozás 15—20 ezer forintba kerül. Ennyit nekünk megér az, ha a multak tévedéseit valahogy kikorrigálhatjuk. Kicsinyes érdekekért egész jövőnköt feladtuk a budapest—pécsi vasutnál is. Ha a város kezében az engedély, Zsolnay megcsinálhatja a traszírozást. A város azután gondoskodik a hozzájárulásról, hogy törzsrésvényenkint 35% jegyeztessék. Ezt az érdekeltségek a város garanciájára jobban megteszik, ha ő lesz az engedélyes s a finanszírozás így nem lesz nagy dolog. Radikális vasuti politika kell végre; nem pedig krajcároskodó. A koncessziót a város azonnal kérje ki.

Majorossy Imre reflektál Engel József szavaira. Ha a miniszter a városok által kérendő engedély nehézségei felől felvilágosítatik, bizonyára elfogadja Zsolnayt is engedély-

ember, már jóval fél nyolc előtt ott ülök a rendes helyemen, addig ő mindig az első felvonás közepe táján érkezik.

Mikor odaér helyére, csak akkor veszi le kalapját. Leteszi maga mellé a földre s aztán előveszi gukkerjét. De mielőtt beletekinetene, még előbb fölteszi monokliját, hogy annak segítségével közelebbi szomszédjai fölött tartson szemlét. Ezek után aztán látcsöve segítségével a távolabb ülőket vizsgálja. És csak ha mindez megtörtént, akkor pillant oda a szinpadra. És ilyenkor mosolyog.

Ha valami ismerősféle uriember ül mellette, akkor nagy bizalmaskodással ad kifejezést tetszésének.

— Ah, mily aranyos ma Klárka, vagy Jucika, vagy tudja Isten kicsoda, a ki épen játszik.

Az előadást persze nem várja meg végig. Az utolsó felvonás közepén fölkel s feltűnően távozik, mint olyan, ki elég áldozatnak tartja, ha ennyi ideig is végigunatkozta az előadást.

Hogy aztán színház után hova megy, azt bajos volna határozottan megállapítani. Sokszor lehet látni a »Pannonia« éttermében. De én már találkoztam vele a »Karikás« szökelyiségében is. Különbben ez igen jóra való hely. Egy koronáért pazarul meg lehet vacsorázni, beleszámítva a »trinkgeldet« is.

lyesnek. Itt nem lehet spekulációról szó, hogy a város valakin nyerni akarjon.

Felkiáltások:

— Már nyert is: ráfizetett nyolcvanezer forintot!

Ő nem akar pressziót gyakorolni; de a város érdekének tartja, ha a Zsolnay-féle ajánlat elfogadtatik.

Záray Károly dr. szerint az értekezlet célja a vasut mellett hangulatot kelteni; az érdekeltek támogatását megnyerni. De hogy és mikép létesüljön a vasut, ezzel most nem kellene foglalkozni. Ő nem lelkesedik a városi koncesszióért; hiszen olyan mostoha, hogy úgy mondja — à la Bánffy — perfid elbánásban részesült eddig Pécs a vasutügyekben, hogy elkeseredéssel és gyűlölettel lehet csak a vasutak ellen beszélni. Mégis tesz egy közvetítő indítványt: kérje meg a város a koncessziót; ha ez meg van, vegye át Zsolnay és csinálja meg a traszírozást, a város pedig szerezze meg a kellő pénzbeli hozzájárulásokat ez idő alatt az építéshez. Ha az építést a város csinálja, akkor 15—20 ezer forintot fizet a traszírozásért; ha nem, ha Zsolnay vagy bárki más, akkor biztosítani kell a 35 %-os hozzájárulást és a részvénytársaságot megalkotni. Szóval a koncessziótól még nagyon messze van az építkezési engedély megnyerése és az építés effektuálása. Ekkor kell majd a közgyűlés elé terjeszteni a Zsolnay-féle ajánlatot. Addig a városé legyen a koncesszió s a traszírozást magánvállalkozó eszközölje.

Engel József helyesli *Jobst* László felszólalását a budapest—pécsi vasutra nézve. A városnak erkölcsi kötelessége a koncessziót saját nevére megszerezni és kezéből ki nem bocsájtani.

Majorossy Imre polgármester felteszi a kérdést: az ajánlatot elfogadja-e az értekezlet vagy nem? És: a város saját nevében kérje-e a koncessziót, vagy nem?

Litke József erélyes hangon *határozott formában* kéri a kérdés feltevését s miután az értekezlet kimondja, hogy az összes érdekeltségi megbízottak is szavazhatnak, a polgármester most már úgy teszi fel a kérdést, hogy a város szerezze-e meg az előmunkálati engedélyt vagy nem?

Ezt az értekezlet *egyhangulag elfogadta* s így a Zsolnay-féle ajánlat egyelőre elesett. S ily értelemben tétetik előterjesztés a városi közgyűlésnek. Polgármester egyszersmind konstatálja, hogy az összes érdekeltségek is melegen pártolják a vasutat.

Baja város kiküldöttje a vasutat szintén pártolja és felkéri az értekezletet a Duna át-

Itt is elegáns. Persze azért jött ide, hogy a sok pancs után végre egy kis jó magyar ételben legyen része.

De azért másnap künn van a lóversenyen. Hangosan van. Ha kérdik, titokteljesen mosolyog, mintha csak ő intézné az egészset. Néha játszik is.

Azt azonban be kell vallanom, hogy mindig a legelőkelőbb egyének társaságában látom. Nemrégén pláne az egyik miniszterrel jött ki a versenyterre.

Ez szeget ütött a fejembe. Ennek az embernek mégis tekintélyes egyénnek kell lennie, ha a miniszterekkel is parolázik. Pedig parolázott ám, pedig hogyan.

Egy banketten láttam utoljára Putnoky Tihamér urat.

Valami miniszter is ott volt. Hogy minő címen tartatott a bankett, azt bizonyosan nem tudom. De Putnoky ur ott volt. De nemcsak hogy ott volt, hanem még beszélt is.

És kicsoda fenomenális beszéd volt ez! Csak úgy ragyogott ez a beszéd a sok dicsérettől. Nagyon természetes, hogy ez a dicséret a kormánynak szólt, melynek nagyra-törő terveit, tapintatos, méltányos eljárását nem tudja eléggé magasztalni.

Persze, hogy hatalmas tetszés-nyilvánítás lett a beszéd jutalma.

A miniszter hálásan szorongatta kezét.

hidalása iránt megindult, Brassótól Fiuméig terjedő mozgalom pártolására.

Záray Károly annak idején majd monstre deputációt ajánl ez ügyben. Ez talán még imponálhat.

Triaxler Károly alispán melegen üdvözli az értekezlet mozgalmát. Megbizása ugyan még nincs, de kijelentheti, hogy az ügyet a legmelegebb pártfogás végett fogja ajánlani Baranya-vármegye közgyűlésének.

Majorossy Imre polgármester ekkor felolvastán még egy, a bajabattaszéki dunai hidra vonatkozó hírlapi közleményt, — az értekezletet féltizenkét órákor berekesztette.

Öngyilkos háztulajdonos.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. június 20.

Az indóház-utcán 11—13. szám alatti szép, új ház tulajdonosa volt *Joó* Kálmán, a ki a nagy kiterjedésű háztelek belső részén birt egy emeleti szobát és konyhát. A ház többi része bérbe van kiadva s egy korcsmát és kis szállodát is foglal magában.

A ház jövedelméből kényelmesen meg lehet élni, különösen egy aglegénynek, a milyen volt *Joó* Kálmán is. Még sem fogadta senki csodálkozással a hirt, a mi tegnap reggel elterjedt s arról szólt, hogy a gazdag háztulajdonos agyonlőtte magát. Nem fogadták pedig csodálkozással azért, mert *Joó* Kálmánt magába vonult, világgyűlölő embernek ismerték régóta. A ki a mellett betegeskedett s a gyógyíthatatlan betegségek közül a legrettegetesebb, a rákbaj kinezta, mely száját és nyelvét támadta meg, úgy, hogy az utóbbi időben ki sem mozdult lakásából s már a beszéd is igen nehezebbre esett.

Joó Kálmán a régebbi időben bádogosipart folytatott s a Kossuth Lajos-utcán az Erreth-féle házban volt üzlete.

Egyszerre azonban nagy örökséget kapott s ekkor felhagyott a mesterségével és az indóház-utcában a jelzett házat megvevén, azt kiépíttette és ott élt, mint magánzó.

Senkije sem volt, a házaselet boldogságát sohasem ismerte s már mint iparos is nagyon zárkózott életet élt. Még inkább zárkózottá lett az élete, mikor kényelmes helyzetbe jutott s egyetlen szórakozása volt, hogy egy nagy kutya kíséretében a Bedő-kávéházba eljárt naponként s ott egy-két ismerősével elbeszélgette az időt. Ez a nagy kutya volt egyetlen belső barátja; de ez ellen meg a rendőrség lépett

Putnoky ur meg nagy szerényen hajlongott s erősen raccsolva rebegett valamit.

— Oh kegyelmes ujjam, (»uram«-ot akart mondani), ez úgy van. A mit én mondtam, ez csak halvány képe a magas kormány áldásdús működésének.

A miniszter kegyesen mosolygott.

A bankett végén valami gyűjtés volt jótékony célra. Putnoky ur is tekintélyes összeget adott s a másnapi lapok áradozó dicsérettel emlékeztek meg a nagy emberbarátról.

Csak én nem tudom, hogy mi ez a gvallér. De azt határozottan sejtem, hogy mi lesz.

A mióta a miniszterrel láttam, sejtelmem mindig erősebbé válik bennem.

Ebből az emberből, — mérget mernék rá venni, — hogy a legközelebbi választásokon képviselő lesz.

Hja kérem, ez így van. Kitűnő szónok, a miniszter mondta, áldozatkész emberbarát, az ujság írta és még nem tudom micsoda, hát méltányos, hogy legyen már belőle valami.

És ő elég áldozatkész arra, hogy mostani kényelmes, gondtalan helyzetét a honatyák gondterhes, fáradságos helyzetével cserélje föl.

Kérem, ő szíven viseli a haza sorsát.

Az ilyen hazafiakból lesznek aztán a »nagy« emberek.

Deér.

fel egyszer és a kutya a gyepmesteri telepen végezte be életét. *Joó* Kálmán ezután még kutyát sem fogadott magához és egyedül élte napjait.

Majd betegeskedni kezdett, de e betegsége alatt sem fogadott még csak ápolónőt sem. Nővére, özv. *Halász* Istvánné szül. *Joó* Emma járt hozzá naponként s este a lakás kulcsát is magával vitte, hogy a beteg reggelig háborítatlanul nyugodhassék egyedül a szobájában.

Joó Kálmán betegsége ellen megpróbálta az orvosi segílyt; egy héttel ezelőtt is fentjárt Budapesten a klinikán, de remény nélkül jött le. Ekkor végrendeletet csinált és egészen megadta sorsának magát.

Szombaton délután felkelt és kiment a városba. Ekkor vette a vadonutaj revolvert, melylyel aztán vasárnap hajnalban agyonlőtte magát.

Tegnap reggel ugyanis, mikor nővére elment hozzá, ott találta őt a szobában, a kandalló előtt, ülő helyzetben eldőlvé. Jobb keze mellett ott feküdt a hatlövétű revolver, melyből egy golyó hiányzott. Ezzel a golyóval oltotta ki életét az öngyilkos, a ki bal halántékán lőtte meg magát a hajnali órákban és hideg, halott volt, mikor nővére a szomszédjuk társaságában gyászos tettét felfedezte.

Az öngyilkosságról telefonon értesítették a rendőrséget, honnan *Triaxler* Aladár, ügyeletes rendőrbiztos és *Tolnai* Vilmos dr. mentek ki a helyszínére és megállapították az öngyilkosságot.

Az öngyilkos ötvenhétéves volt s vagyona ötven-hatvanezer forintot tesz ki. Nővére és ennek két gyermeke gyászolják.

A rendőrség kiszállította az öngyilkos holttestét a budai külvárosi temető halottas házába, a hol ma délután 2 órákor *Cirer* Elek dr. főorvos és *Ludvigh* Ferenc dr. kerületi orvos felboncolták s ugyanonnan történt meg ma délután öt órákor temetése az öngyilkos háztulajdonosnak, kit gyógyíthatatlan betegsége kergetett a halálba.

Hirek.

Pécs, 1898. június 20.

Pallós István levele.

Igön tisztótt kiszörkesztő ur!

Möggkéröm áttosan, ha szómma' nem véttenék, egy kérést szándékolnék a tisztótt kiszörkesztő ur elűbe nyujtani, ha lönne kegyös azt möghógnatni és foganatoséttani, mivel hogy igön nagy sorba vagyok. És pediglen azt akarnám kérelmezni, hogy lögyön szíves ezön irásomnak a zujságba ekkis helzetöt szórétani, anná inkább is, mivel máskülömben oda lösz a zegész tekintetöm, tisztára csúffá tösz a Gerő komám, mert hát ismerni köll ám *Bubola* Gergőt! De hogy egyik szómat a másikba ne öccsem, hát mútkor eccör, úgy szóbeszéd közbe nagyon öszegyüttem evve a zén imposztor komámma, mindönféle fogadkozási ajallatokka hozakodott elé, osztán addig incsöt még rúdnak nem átam, bá ne töttem vóna, mer egészen levagyok téve, — ha a tisztótt kiszörkesztő ur nem segít ezta dógot kireporáni, még a zuccára se merök kimönni.

Hát aszondi ám neköm a zén *Gergő* komám, hogy ű három félét kérdöz én tülem, óra neköm feléni kell, a kifeleletömnek nem muszáj rápasszóni, azér még se tudom minda háromszor azt feléni, hogy »egy szá gyujtót«. Má ne tögyön kee maskurát én belülem is mög magábu is, ha kö, hát akár ötfenször is kimondom egymásután! Jó van komám, fogaggyunk egy koronába! — Akár mennyibe is, ha má van keennek potya péze. — No-no komám, maj möglássuk!

Ékezdí ám: Mijenök a vetésök? Hát (maj nem kimontam, hogy möglöhetősek :) egy szá gyujtót. Émönnyünk-e hónap vasára? (Má a nyévemön a zigazi felelet, de hama eszregyüt-

tem). Egy szá gyujtót. Ejnye komám, hát sze keed ezt má érti, mos má látom, hogy harmaccor is mögtud kee teléni; má évesztöm a fogadást, halom akkor mongya kee mög igaz lölkire, és én ugy töszök, ahugyan mondi, mit aggyak én keenek inkább, egy koronát-e, vagy egy szá gyujtót?

Má mit is montam vóna, mint hogy: egy koronát. Osztán ippeg így vesztöttem é a fogadást, mivel hogy harmaccor nem aszontam: egy szá gyujtót, ammég a legszöbb, hogy ha ugy feletem vóna is, akkor se kaptam vóna mást, mint egy szá gyujtót, és ijen formán a zén Gerő komám sehugyan se vesztött vóna. Vesztöttem, fizetni kellött; nagyon röstétem a dógot, de hát micsinyajak! Eccöríbe mögen csak ékezdí ám a komám: tuggya kee mit, mondok még egy fogadást, amivé visszanyerhetí kee a zegy koronát. Nem hiszök má, mer látom, hogy kee má egész kifogást csiná a zembörön, de hát még is (szerettem vóna a szégyönt hére ütni) milönne az? Hát fogaggyunk komám egy koronába, hogy én egy szómaszálat átöszurok a falon. No má ére csakugyan mernék ám akár egy tizes bankóba foganni. Csak maraggyunk köröszkomám a koronána! Jó van én nem bánom!

Uram fia, mi lösz most, hát behoz ám a komám egy szá szómát, azt egyik kezévő rátartí a falra, a bó kezibe mög, mer suti embör bicskát tart, osztán avvó körösztüszuri. Ügy-e átöszurtam a szómaszálat a falon! Átó ám, itt a másik korona! . . . Persze, hogy azt kellött vóna neki mondani, hogy a szómaszálló bökteye körösztü a falat, de hát mos má mögvan, nem töhessünk róla!

No má komám uram, tuttam, hogy kee nagyon furtélos embör, de azt má még se gondutam, hogy ijen nagy kujon lögyön, szé érü akár a zujságba löhetne írnya. Löhetne ám, ha vóna ki?! Akár én is. Má kee csak nem tunna ujant írnya, hogy a zujságba kiszörkesszék. Ejnye, hát csak annyiba niz keed engöm, fogaggyunk két koronába! Ippen én is azt akartam, tudom, hogy mögen veszt kee!

No emmá még is több a sokná, mög kéröm hát ismétöivén a tisztótt kiszörkesztő urat, segiccsön ki a bajbu, szörkessze ki ezt a dógot, hogy visszagyűjön a két koronám, mer máskülömben négy koronát vesztök s ami még legföbb: nem tunnék micsinyáni szégyölletömbe, nem mernék annak a zimposztor komámmnak még a szöme elűbe se kerüni, ami mihánt még maj ű tötetne ki engöm a zujságba. Kéröm, möncsön mög ettü, mer nem tom mi lösz velem!

Máskülömben tisztóllöm a zegész kiszörkesztöségöt.

Költ Pönöge, annó 98 juni. 19.

Pallós Istvány,
adózó pógár-mestörembör.

Napirend 1898. június 21-én.

Naptár: kedd, június 21. — Róm kath.: Alajos. — Prot.: Albán. — Görög-kel. (jun. 9.) Círil. — Zsidó: Thamus 1. — Nap kél 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold kél 5 óra 40 perckor reggel; nyugszik 9 óra 15 perckor este. A Nap 11 óra 7 perckor délelött a Rák jegyébe lép: nyár kezdete.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, szeles idő, jelentékeny csapadék nélkül, később derülés, hőemelkedés várható.

— (A „Pécsi Dalárda“ ünnepe.) Hiába, csak nem akar egészen szép idő kedvezni az idei nyári mulatságoknak. Az égbolt sohasem derül ki teljesen, ha kisüt is a nap egy-egy negyedórára, a másikban már felhök törnek elő, melyek hol lomhán, hol száguldva jelennek meg az égbolton és a közlegő esőtől, zivatartól való félelem nem engedí, hogy a mulatni vágyók teljesen átadják magukat a jelen örömeinek, ott kísért mindig az aggodalom, hogy meg lesz zavarva a mulatságuk. Ilyen délután volt a tegnapi is, folyton az esőtől kellett tartani, hanem ez még nem volt elég ok arra, hogy nagy és szép közön-

sége ne legyen a Pécsi Dalárda ünnepélyének, mert ez olyan élvezetekkel kecsgettette már előre a közönséget, hogy talán inkább a vendégsereg óhajtotta, hogy a mulatság meg ne zavartassék, mint a rendezőség és szerencsésen el is mult a délután minden nagyobb időjárási kellemetlenség nélkül, csak egy-két finom esőszem hulott némelykor a mulatókra, a melyet azonban fel sem vettek, sőt talán észre sem vettek a vig zsvivajban, mely a gyermekert összes helyiségeit egész délután betöltötte. Beszélgetve, tréfálgatva hallgatták a Rác Guszti szép hallgató darabjait, majd mikor a trombitaszó gyülekezésre szólította a női énekkar vagy a dalárda tagjait, kik összesen hét énekszámot adtak elő megfelelő szünetek után, az egész vendégsereg köréjük sereglött és hallgatta a szép énekeket igazi lelki gyönyörűséggel és megtapsolta azokat érdemük szerint mindannyiszor. A rózsáünnepély ugyan nem felelt meg a nevének, mert a vendégek nem kapták meg a személyenkint ígért egy-egy rózsát, de a kilátásba helyezett rózsacsokor kisorsolása megtörtént és Hofmann Marianna kisasszonynak kedvezett a szerencse, lévén az ő száma az, melyet nyerő gyanánt kihuztak és így a szép csokor neki jutott, emlékül a dalárda ünnepélyére. Este pedig, a míg egyes asztaltársaságok kinn a szabadban vacsorálva, poharazva beszélgettek, benn a teremben megkezdődött a tánc Rác Guszti zenéjére. A jelenlevő hölgyek névsorát a következőkben adjuk; özv. Bach Ferencné, Pachner Károlyné, Kiss Józsefné, Koharits N. Jánosné, Hoffmann Károlyné, özv. Kaltnäcker Györgyné, Martinecz Józsefné, Spitzer Alajosné, Haksch Lajosné, Verle Józsefné, Tomanek Ferencné, Simon Jánosné, Szuly Jánosné, Eötvös Gusztávné, Eizner Dócziné, Eötvös Józsefné, Reberics Imréné, Zsille Károlyné, Rüll Károlyné, Mihálovics Antalné, Mundy Miklósné, Kaffka Károlyné, Ternovszky Alajosné, Jilly Alajosné, Taizs Józsefné, özv. Jilly Ignácné, Vajda Józsefné, Trixler Alajosné, Szmodis Ödönné, Szigriszt Lajosné, Szigriszt Ferencné. Asztalos Lujza, Ramesberger Zseni, Nyers Angyalka, Schmidt Margit, Kaufmann Etel, Némethy Mici, Spierl Mili, Scheyer növ., Ternovszky Margit, Tóth Mariska, Németh Melanie, Klimó növ., Spitzer Lenke, Horváth Margit, Lauber Margit, Pucher Adrienne, Imre Etelka, Bergmann Elza, Jeskó Sárka, Putzer növ., Jeszenszky Marika, Szuly Giza, Dedinszky Olga, Károly Etelka, Tomanek Elza, Mussong Józsa, Koharits Mariska, Simon Lujza, Trixler Aranka, Jilly Böske, Jilly Verona, Hoffmann növ., Mendl Ella, Martinecz Karola, Bach növ., Kovacsics Irén, Pachner Angela, Kaltnäcker Ilona, Verle Annuska, Eisner Zsella.

— **(Uj plébánosok.)** A szegzárd-ujvárosi plébániára Hetyey Sámuel megyéspüspök dr. Rézbányay József, pécsi theologiai tanárt nevezte ki plébánossá. — Báró Drasche Richárd, a tolnai uradalom kegyura, tolnai plébánossá Fekete Ágoston, zombai plébánost nevezte ki.

— **(Halálozás.)** özv. Kasza Józsefné szül. Göbölös Anna — a nemrég elhunyt Kasza József dr. jogtanár édesanyja — szombaton délután, életének 58-ik évében, meghalt. Temetése ma délután 5 órakor volt a Kálvária-utca 79. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmisét f. hó 22-én délelőtt 9 órakor tartják a belvárosi plébánia-templomban.

— **(Holub Emil dr. s a pécsi főreáliskola.)** Dischka Győző, a helybeli főreáliskola igazgatója, nemrég a következő levelet kapta Holub Emil dr.-tól, a világhírű Afrika-utazótól: »Mélyen tisztelt igazgató ur! Be akarván fejezni gyűjteményeimnek nyilvános intézetek közt való szétosztását, átnéztem azon magyarországi intézetek névsorát, melyeknek ajándékot szántam s ekkor eszembe jutott egy pécsi középiskola is. Ha Pécsen 2 állami középiskola van, akkor annak számom ajándékomat, melynek igazgató és tanár urai Pécsen

való tartózkodásomkor irántam olyannyira előzékenyek voltak. Még emlékszem a természettani laboratóriumban levő, fölötté érdekes asztalra, mely kísérletezésre oly pompásan alkalmas. Vajjon a főreáliskola-e ez? Szíves válaszát kérve, vajjon az Ön intézete volt-e ez, maradjon kiváló tisztelettel alázatos szolgája Holub Emil dr. A főreáliskola igazgatója sietett értesíteni Holub-ot, hogy emlékezete nem csalja őt, mert tényleg főreáliskolai tanárok kalauzolták őt, mikor Pécsen volt s iparkodtak itteni tartózkodását lehetőleg kellemessé tenni s ugyancsak a főreáliskolai természettani teremben levő kísérleti asztal nyerte meg az ő tetszését, melynek már akkor is tartózkodás nélkül adott kifejezést. Holub dr. rögtön e felvilágosítás vétele után utnak indította értékes és érdekes ajándékát a pécsi főreáliskola számára s az a napokban érkezett ide. A küldeményben volt egyebek közt egy alligátor, egy afrikai fácán (hasonlít a nálunk levő siketfajdhoz és legalább 40 forintot ér); továbbá harasztfának egy harántmetszete és egy fél-méternyi hosszú aloë-levél, mely száradt állapotában fakeményesű; ezenkívül küldött kagylókat és vagy 60 drb ásványt. Holub olyan generózus volt, hogy ajándékát teljesen bérmentesen küldte el. A főreáliskola természetrajzi gyűjteménye, mely Péter János tanárnak 20 évet meghaladó, lankadatlanul folytatott fáradozása folytán már is páriát ritkító volt, Holub ajándékai által még gazdagabbá és érdekesebbé vált. A tanártestület Dischka Győző igazgató indítványára a nagylelkű ajándékozónak levélben mondott köszönetet.

— **(Tiszteletbeli aljegyző.)** Tichy Ferenc, rendőrfőkapitányi fogalmazót, a főispán tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki.

— **(Katonai hír.)** Selye Hugó, 52. gyalogezredbeli egyéves önkéntes címzetes tizedes, az összes gyógytudományok tudora, főorvossá nevezetett ki.

— **(Adomány.)** Graeff és Geltsch drognista-cég, a pincéjükben előfordult legutóbbi tüzeset alkalmából a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesületnek tíz forintot adományoztak.

— **(Hímen.)** Fischer Ferenc kereskedő tegnap délben 12 órakor kelt egybe a pécsi állami anyakönyvvezető előtt Klein Karolinnal, özv. Klein Henrikné leányával. — Glaser Ottó m. á. v. hivatalnok és tartalékos hadnagy eljegyezte Fáy Ferikét, Fáy Zsigmond m. á. v. ellenőr és forgalmi főnökhelyettes leányát.

— **(A »Munkás«-t lefoglalták.)** Negyedik hete, hogy existál a pécsi szociáldemokraták hetilapja, a »Munkás« s már egyszer e rövid idő alatt is egy heti fogházzal sujtották Schmira Károlyt, a lap szerkesztőjét, mert nem mutatta be a köteles példányokat a hatóságoknak, most pedig — lefoglalták. Szombaton délután 5 órakor Schmira Károly maga vitte fel a köteles példányokat a polgármesterhez és az ügyészséghez, de még vissza sem érkezett a lap nyomdájába, már az ügyészségtől telefonon értesítés ment a rendőrségre, hogy a »Munkás« negyedik száma lefoglalandó, mert izgató cikket tartalmaz. A rendőrségtől Oberhammer Antal rendőrkapitány és Kovács Antal rendőrbiztos kimentek a Wessely és Horváth-féle könyvnyomdába, a hol a lapot nyomják. Ott azonban azt a felvilágosítást kapták, hogy a rendőrség már későn érkezett, mivel össze-vissza hat példány van a lapból a nyomdában, a többit Vég József, kiadótulajdonos — mintegy ezer példányt — átadott ismeretlen kihordóknak kézbesítés végett. A hat példányt magához vette a rendőrkapitány, a rendőrbiztos pedig két kereskedésben szedte össze a még meglévő egy-két példányt. Hanem ez mind édeskevés volt, mikor a lap ezer példányban jelenik meg. Hát, hogy ugy ne járjon a rendőrség, mint az emlékezetes május elsei felhívás elkobzásakor, hogy s hogy nem, sorát ejtette, hogy egyes helyeken vagy 200 példányt összeszedett. A vizsgálóbíró erre értesítette a szerkesztőt, hogy lapja lefoglalta

tott s a nyomdában lefoglalt hat példány visszaadása mellett tudára adta, hogy a lapok elkoboztatván, új kiadást adhat a »Gyilkolás sportból« című cikk kihagyásával. Schmirák aztán utánozták a »Nepszavá«-t; új kiadást csináltak, ráírván, hogy »Birói lefoglalás után engedélyezett kiadás«, a negyedik és ötödik lapon foglalt cikk helyét pedig benyomtaták nagy betűkkel, hogy »Biróilag lefoglalva!« A birói lefoglalást provokáló cikk a balmazujvárosi vérengzéssel foglalkozik.

— **(Tekeverseny a keresk. ifj. kaszinóban.)** Tegnap délután tartották meg a tekeversenyt a kereskedelmi ifj. kaszinóban, melynek programját legutóbbi számunkban közöltük. Nyertesek lettek az első versenynél, három dobásra teliből: a) Ligeti Rudolf; b) Schwarc Vilmos, három egyenes dobásra teliből: a) Schwarc Vilmos, b) Schmideg Soma; 7 babából három dobásra: a) Schwarc Vilmos, b) Schwarc Soma; jobb dómára: a) Weisz Károly, b) Schwarc Soma; bal dómára: a) Schwarc Vilmos, b) Schmideg Soma; elsőre: a) Weisz Károly, b) Schwarc Vilmos. A nyertes versenyzők csinos emléktárgyakat kaptak, maga a verseny pedig a tagoknak nyújtott élvezeten kívül, még a kaszinó pénztárát is jövedelemmel gyarapította.

— **(Jegyzőválasztás.)** Gerjen, tolna-megyei község jegyzőjévé Babay Sándor, okleveles jegyzőt, választották meg nagy szótöbbséggel.

— **(Névmagyarosítások.)** Kirsch József, somogy-szt-balácsi illetőségű, kaposvári m. á. v. mozdonyvezető. Kisfaludira — Diamant Ábrahám, kartali illetőségű, fiúmei lakos, pedig Dénesre változtatta nevét, belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Rablógyilkosság.)** Decs községhez tartozó szállásokon — mint már megirtuk — mózes Péter 75 éves földmivest pünkösdi virradóra meggyilkolták és kirabolták. A csendőrség erélyes nyomozás után kiderítette, hogy a kegyetlen rablógyilkosságot Écs János, csufnéven »Lapát«, követte el, a ki már 1892-től kezdve csavargásból és rablásból él. Fegyverrel tért be Mózeshez s miután az öreget egyedül találta, meggyilkolta és azután élelmiszerrel magával vitte. A gyilkos megugrott s üldözésére három csendőrőrs emberei indultak, de úgy bevette magát a dunai erdőbe, hogy még eddig nem sikerült kézrekeríteni.

— **(Áthelyezés.)** Degré Etel, szegzárdi államilag segélyezett községi leányiskolai rendes tanítónő — hasonló minőségben — a nagybányai állami polgári leányiskolához helyezettett át.

— **(A Dunába fult.)** Witt Pál paksi illetőségű 20 éves molnárszegéd Mohácson gazdájával, Polgár Andrással buzát szállított a malomba ladikon. Midőn a malomhoz értek, kikötötték a ladikot és mind a ketten a malomba szállottak, hogy a buzának helyet csináljanak. Witt letévén kalapját és letetvén kabátját, visszament a ladikba. Midőn nem sokára Polgár is kiszállott a ladikba, segédje nem volt ott. Kétségtelen, hogy a Dunába esett, a melynek hullámaiban nyomtalanul eltűnt.

— **(Támadás egy tanítónő ellen.)** Gulincseva Jella, villányi tanítónő Magyarbolyra akart gyalog átmenni. Féluton egy elötte ismeretlen ember megtámadta, kezeit durván megfogván, a földre teperte, majd a kalapját és cipőit erőszakkal lerántva róla, a száját egy zsebkendővel betömte. Szerencsére egy kocsi jött arra és a merénylő megijedt és elszaladt. A halálra rémült nőt a kocsi gazdája Villányra vitte vissza. A csendőrség a tettest Kopeti Sándor, bajai illetőségű, jelenleg virágosi molnár-segéd személyében letartóztatta és a dárdai járásbíróhoz kísérte be.

— **(A balokányi-tó titka.)** Sötét bűn jelét találták meg tegnap egész véletlenül a balokányi tóban. Gyerekek játszottak kora reggel a tó vizében, a honnan egyszerre egy fejletlen gyermeki testet halásztak ki. Bevittek a rendőrségre, a hol megállapította az orvosi vizsgálat, hogy a test egy háromhónapos leánysecsemő, mely körülbelül 2—3 napja lehetett a tóban. A sötét bűn elkövetőit most nyomozza a rendőrség.

— **(Szini előadás a kath. legényegyletben.)** Tegnap este a kath. legényegyletben előadták »A sárga csikó« népszínművet számos vendég előtt, a kik látható élvezettel nézték a műkedvelőket, a kik egytől egyik kitétek magukért, úgy hogy alig lehetne egynek játékát is kiemelni a szépen összevágó előadásból. Az előadás után tánc is volt, a melyet jókedvűen járt a tüzes fiatalság.

— **(Tüntető körmenet.)** A pécsi szocialisták jövő vasárnap, f. hó 26-án, délután nagy tüntető körmenetet és népgyűlést tartanak az általános választói jog mellett. A népgyűlésre meghívták *Aidingér János*, orsz. képviselőt is. A népgyűlés és körmenet délután 2 órakor lesz.

— **(Kivették a sirból.)** Egy szép 17 éves gamási leány látogatába ment közelebb a szomszéd községbe s midőn hazafelé tért. öt vityai legény megleste és megbecstelentette. A szép leány kevés időre rá meghalt s az a hír terjedt el, hogy megmérgezte magát. A kaposvári bíróság rendelete folytán a holtat exhumálták s a boncolás után az orvos azt a véleményt adta, hogy a legények a leányt megfojtották. A gazokat már elfogták és bekisérték Kaposvárra.

— **(A műkedvelői egyesület)** által vasárnap, f. hó 26-án a színházban tartandó előadásra jegyeket már lehet váltani *Domján I. könyvkereskedésében* (Széchenyi-tér). Nem tudjuk eléggé ajánlani a fiatal, nemes törekvésű egyesületnek vasárnapi előadását közönségünk pártfogásába és hiszszük is, hogy az el nem marad.

— **(Jóhírű vendégek.)** *Szekeres István* és *Szikszai Sándor* bányászokat már úgy ismerik a korcsmárosok, mint a kik rendszeren nagy galibát csinálnak ott, a hova inni betérnek és ezért egyik sem örül, ha korcsmája felé látja őket jönni. A mult pénteken estefelé *Schlesinger Illés* hosszuhetényi korcsmárhoz iparkodtak, kinek csak *Frida* nevű leánya volt az ivóban és az bezárta az ajtót, midőn a két bányászt látta arra jönni. Azonban *Szekeres* betörte az ajtót és a megrémült leányt szidalmazni, bántalmazni kezdte, míg annak sikoltásaira atyja bejött, a kivel azután bort hozatott. Mire azonban *Schlesinger* visszatért a borral a pincéből, már újra bántalmazta *Szekeres* a leányt, sőt ekkor bejött a korcsmába *Szikszay* is, a ki a korcsmárost kezdte fenyegetni. Szerencsére a megtámadottak kiállításai odacsodítottak egy néhány bányászt, a kik megakadályozták a két jómadarat a további erőszakoskodásokban, azonban tovább is fenyegették a korcsmárost és leányát s midőn *Schlesinger* be akart fogni kocsijába, hogy csendőroket hozzon, megöléssel fenyegették az esetre, ha a házból ki mer mozdulni. Így csak másnap tett panaszt a korcsmáros az eljárásnál a két ember ellen, kik majd megbánják még durva viselkedésüket.

Ha villamvilágítási berendezéseket olcsón, jutányosan és csinos, tartós kivitelben akarunk beszerezni magunknak, ne sajnáljunk fáradságot és tekintsük meg *Schömwald Imre* buzgó és tevékeny helybeli kereskedőnk nagy szabású villamvilágítási cikkekben raktárát ahol mindennemű tárgyak, nevezetesen: élet nagyságu mű szobor alakok, villany avagy légszeszre berendezve, szalon, ebédlő, fali, villamvilágítási csillárok, állólámpák a leggyönyörűbb és meglepőbb kivitelben, valódi francia gyártmány, továbbá a szebbnél szebb petroleum

lámpák, mindennemű kiállításban találhatók. Izzótestek és felszerelések gyári árakban számmittatnak. Mindennemű átalakítások és felszerelések a legjutányosabban eszközöltetnek.

T a n ü g y.

)(**Polgári iskolai vizsgák.** A *Porges*-féle polgári fiúiskolában ma voltak az évről vizsgálatok, melyeken megjelentek *Salamon József* kir. tanácsos tanfelügyelő, *Károly Ignác* apát-plébános, ki a hittani vizsgák elnöke is volt és igen sok érdeklődő szülő és tanügybarát, kik örömmel hallgatták a tanulók értelmes feleleteit és élvezettel szemlélték a csinos rajzkiállítását. Az első osztály vizsgái a délelőttöt, a másodiké a délutánt vették igénybe.

)(**A városi zeneiskola vizsgálat.** Tegnap délután 3 órakor volt a városi zeneiskola vizsgálat, melyen igen szép közönség vett részt. Ott voltak: *Majorossy Imre* polgármester, *Dischka Győző*, főreáliskolai igazgató, *Bolgár Kálmán* anyakönyvi felügyelő, *Kelemen Mihály dr.*, *Jobst László dr.*, *Egry József*, *Kindl József*, *Perls Ármin dr.* főrabbi, *Wiesner Rajmár* bányagazgató, *Szuly János*, *Vaszary Gyula* és még többen. Ugy az osztályvizsgálatok, mint a magán és összelőadások megnyerték a vizsga közönségének tetszését.

A közönség köréből.

A pécsváradiak jegyzőjük mellett.

Baranyamegye közigazgatási bizottságának mult heti ülésében a pénzügyigazgató a pécsváradi körjegyzőt is azok között említette fel, a kik sürgetések dacára sem küldik be az adóösszeírást. Hogy ezt nem hanyagság, hanem a jegyző terhére be nem számítható egyéb körülmények okozzák, arról tanuskodik az a levél, melyet ma ez ügyben Pécsváradról számos aláírással kaptunk s a következőkben egész terjedelmében közlünk:

Válasz Pécsvárad közönsége nevében a „Pécsi Napló“ június hó 15-iki számában megjelent „Panasz a községi és körjegyzők ellen“ című cikkre.

Sine ira et studio. Méltó felháborodást keltett az említett cikknek azon része, ahol a pécsváradi körjegyző is hanyagsággal vádoltatik. A közönség közhangulatának óhajunk kifejezést adni akkor, midőn mi is minden érdek nélkül itt a nyilvánosság előtt az ellen ezennel tiltakozunk; de ítéljen a nagyközönség azon körjegyző felett, kit úgy az összes adózó közönség, mint az itt lévő felettes hatóságok következőkép ismernek: a jellem, a becsületesség, az ernyedetlen szorgalom mintaképe, kiben a szív oly érzéssel van tele, hogy soha senki, még a legnagyobb ellensége ellen sem vét, hanem még annak is ott használ, hol nem is tudja, olyan ő, mint a harmat csepp; titokban használ mindenkinek.

Tudja azt a megye, tudja azt a nagyközönség is, hogy ép a pécsváradi körjegyzőség oly nagyszabású, hogy azt egy ember teljesen rendben tartani képtelen, olyan körjegyzőt még nem produkált a világ, aki arra képes lett volna.

Ha ezen körjegyzőségnél fel is halmozódott a munka, nem csoda, mert a jegyző 1897. évi október havától ezen év május 1-ig minden segéd-munkaerő nélkül volt. Ezen idő alatt a könyörtelen halál karácsonyi ajándékul hozta azt, hogy december hó 31-én egy kedves gyermekét elragadta az elők közül; újévi ajándékul pedig meglepte azzal, hogy a másik angyalt vitte el oda, hol méltó helye van az angyalnak. Ily lelki rázkódtatás, ily veszteség mellett is a mi jegyzőnk volt az, aki fáradságot nem ismerve hónapokon át éjjel-nappal dolgozott, míg a munka annyira alá nem ásta szervezetét, hogy súlyos betegként ágyba kellett feküdnie s azt hetekig őrizni, de még

ott se tudott nyugodni, még ott is fekvő betegesen végezte el azon teendőket, melyek elintézése elodázhatatlan volt.

Nohát ily jegyző ellen kikelni, ily jegyzőt nyilvános helyen pellengére tenni igazán méltánytalanság, szolgáljon neki azonban erkölcsi elégtételül az, hogy mindhárom községének az összes közönsége ezen hírlapi megsejtést figyelmen kívül hagyja s őt mindig annak fogja tartani, a mi: egy szorgalmas, becsületes, minta jegyzőnek s adja az ég, hogy az emberi kor legvégső határaig őt az ur Isten éltesse ezen község közönsége javára és boldogítására.

Ennyit mondanunk kedves kötelességünknek tartjuk azon ember iránt, kit még gondolatban sem illet meg hasonló vád, a mi az említett cikkben is befoglaltatik.

Nyugodt az ő lelkiismerete s oly helyen a vád, mint tenger hulláma a köszirtről visszapattan, megtörik s önmagába ful, a honnan eredt.

Pécsvárad közönsége nevében 1898. június 18-án

Ripszám Boldizsár bíró.	Stroch Pál Brükner Ignác bíró.
Ilj. Pekár János bíró.	Fejér Károly uti-biztos.
Gerner Márton	Dvorszky Béla gyógyszerész.
Feil István	Gállos Ede ügyvéd.
Hertrich József	Hoyek Márton
Katona Sándor	Kresz János
Stránd Márton	Luc János
Weintraut György	Király Bosa József
Dömötör Lajos	Schultheis Ferenc
Katona István	Fülöp Péter
Straub József	Papp József
Tizstel János	Rabi János
Keszler József	Kocsadó János
Leier József	Király János
Ilj. Gerne János	Balogh János
Gerezdes János	Baumholcer Mihály
Katona Pál	Kovács István
Baumholcer János	Halas János
Tamicsa Andor	Botykai József
Vajda József	Baras János
Csekey István	Step József.
Grósz Károly	
Ilj. Stroch Pál	
Apari József	

T Á V I R A T O K.

— **Forrongó ó-szerbek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Ószerbiában a mohamedán, valamint a keresztény lakosok között nagy forrongás van.

— **Csehek ünnepe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prágában a Palacky- emléknek ünnepélyes alaklételetét tegnap tartották meg nagy ünnepélyességgel.

— **Arany-mandátum.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Sárbogárdon *Madarász József* aranymandátumát tegnap ünnepelték meg. *Kossuth* Ferenc, tizenkét képviselőtársával érkezett le az ünnepélyre; megyénk képviselői közül ott volt *Jeszenszky* Ferenc. *Madarász* Józsefet és a vendégeket a vasutnál *Salamon* községi jegyző üdvözölte; azután impozáns menetben vonultak be a népgyűlés színhelyére, a hol *Forgách* lelkész méltatta a jubiláns képviselő ötvenéves működését. Beszéltek még *Kossuth* Ferenc és a vendég képviselők közül is többen.

— **Két falu pusztulása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Felső-Detrehem, torda-aranyosmegyei kis községben iszonyu zugással erős szélvihar volt,

mely az épületeket és vastag fatörzseket egykép szétrombolta. Az orkán után egy órával később felhőszakadás volt, mely az egész falut elpusztította. — Sumjac, gömörmezei községben tűz ütött ki, mely 45 lakóházat és 80 gazdasági épületet elhamvasztott. A tűz délben ismét feltámadt, a mikor 149 lakóház és 300 gazdasági épületet koromra égetett. Az egykor virágzó község ma koromfekete folt s 3000 lakosa hajléktalanná lett.

— **Halálos szerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinben a katonai gyakorlótéren az I. löporakna felrobbanása következtében *Wollmann* hadnagy meghalt.

— **Az özvegy trónörökösne utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Stefánia*, özvegy trónörökösne, Franzensbadból Bécsbe érkezett.

— **Hirlapírók a királynak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Prágában ülésező hirlapíró kongresszus a királyhoz hódoló feliratot küldött.

— **Az olasz reformok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rómában *Umberto* király a helyzet felől *Pelloux* tábornokkal folytat tanácskozásokat.

— **Uj orosz kikötő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonból írják, hogy az orosz kormány tudatta az odesszai kereskedőkkel, hogy a port-arthuri kikötőt orosz kikötőnek tekinti.

— **A magyar szó diadala.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Miskolcon nagy fényvel iktatták be az izr. hitközség megválasztott magyar rabbiját dr. Spirát. Az ünnepélyen résztvettek az összes vallásfelekezetek képviselői, több főispán, a megye színe-java, valamint Herczeg Mihály egy. rektor, Gábel Gyula tanár, Lánzy, Mikszáth, Szemere stb. képviselők. Az ünnepély alatt *Wlassics*nak üdvözlő táviratot küldöttek. Hogy a miniszter a magyar rabbi mellett határozott, ebben nagy érdeme van Herczegh rektornak és Gábel Gyula tanárnak.

— **Egy város haladása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szilágyosmlyó képviselőtestülete tegnapi közgyűlésén egy óvoda, egy artézi kut építését és a színháznak átalakítását nagy többséggel elhatározta. Azonkívül egy díszes vendéglőt építenek és az utcákat köveztetik.

— **Barabás Béla választói közzött.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Békéscsabán Barabás Béla orsz. képviselőt választói nagy ovációban részesítették. A képviselő ékesen előadott beszámolójával nagy tetszést aratott.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kataloniai unio kiáltványa, a melyet 35 egyesület és Katalonia 18 tagja is aláírt, gáncsolja a kormány elővigyázatosságának és óvatosságának a hiányát és azt mondja, hogy az amerikai Egyesült államok támadása minősíthetetlen. Spanyolországnak azonban abba kellene hagynia ezt az egyenlőtlen és veszedelmes harcot. A birtokok átengedése, a melyekbe most beleszökkennek, kevesekre nézve lesz fájdalmas és most kevésbé fogja drágán megfizetni, mint később és a katonaság ezreinek halálát és a munkások nyomorát fogja megakadályozni. Madridban *Cabrinana* márkai képviselő egy benyújtott indítványát illetőleg a kamara elnökével történt összeszólalkozása következtében levelet intézett hozzá, a melyben személyét megsértette. *Vega* Armijo elnök erre elküldte megbízottait *Cabri-*

nanához. *Sanchez Guerra* Martin a kamara ülésének utolsó órájában indítványt nyújtott be, hogy jelentsék ki zártnak az ülést. Ezt elfogadták. Ezen az ülésen *Sanchez* állítólag azt mondta, hogy a parlamenti ügyek csak a parlament elé tartoznak és nem magánügyek. *Cabrinana* felolvasta a kamara elnökéhez intézett levelet, a melyben kihívó kifejezések vannak és megjegyezte, hogy *Vega* Armijo már elküldte hozzá megbízottait. *Silvela* azt tanácsolta *Cabrinanának*, hogy vonja vissza levelét, ugyanezt a tanácsot adták *Sagasta*, valamint *Salmeron* és *Cobledo* is. *Cabrinana* megígérte végül, hogy követni fogja tanácsukat. *Sagasta* ezután kijelentette, hogy *Cabrinana* a levelet visszavonta és ezzel az ügyet elintézték. Valótlan az a hír, hogy *Manila* kapitulált és *Auguszt* főkormányzó letette volna a főparancsnokságot. Madridban az a hír kering, hogy *Manila* kapitulált és *Auguszt* tábornok letette a főparancsnokságot. A miniszterek hisznek ugyan e hír lehetőségében, azonban kijelentik, hogy a kormány nem kapott jelentést erre vonatkozólag. *Sagasta* valótlannak tartja ezt a hírt. Washingtonban a kormány több tagja tegnap haditanácsot tartott.

Madridba *Blanco* tábornok táviratozott, hogy a holttestek megcsonkítása távol áll a spanyol hadseregtől, a mely mindenkor mintaképe volt a vitézségnek, nemeslelkűségnek és emberiségnek.

Principinél *Nunez* ezredes a felkelőket megverte. Ezek vesztesége 38 halott; spanyoloké 6 halott, 44 sebesült.

Madridból írják, hogy *Cuba* megtámadása küszöbön áll.

A »*Mária Terézia*« hadihajó *Kingston*ba érkezett, a hol bevárja Bécsből az utasításokat. Rendelése lesz, hogy a kubai vizeken az osztrák-magyar érdekeket megvédelmezze.

Madridban hírlik, hogy *Auguszt* tábornoknak sikerült *Manillából* kimenekülnie. *Manilla* elesett.

Londonból írják, hogy a washingtoni orosz követ egy újságírónak azt mondta, hogy Oroszország szimpáthiával viseltetik Amerika iránt.

— **Fiume nem csendes.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fiumében a magyar kormány azon intézkedését, melylyel az autonomisták táborához tartozó több hivatalnok áthelyeztetését elrendelte, mindenki a helyzet természetes folyamánának tekinti és a magyar érzelmi polgárok körében nagy meglepéssel fogadták. Annál nagyobb feltűnést kelt, hogy egyes vállalatoknál, melyek a kormánytól jelentékeny subvenciót élveznek, még mindig az autonomisták legelszántabb hívei viszik a főszerepet. Így a magyar-horvát gőzhajótársaság elnöke formailag állásáról lemondott ugyan, mert nem akart az autonom párttól megválni, de máig sem fogadták meg el a lemondását és nem neveztek ki helyébe utódot, a társaság vezértitkára is dühös autonomista. Van Fiumében még több vállalat is, mely busás subvenciót huz, melyeknek igazgatói azonban elmentébe helyezik magukat a kormánynyal. Ezekre vonatkozólag a közvélemény erélyes intézkedéseket vár a kormánytól.

— **Kossuth gyalázói ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szentés* város képviselő testülete legutóbbi közgyűlésében foglalkozott *Zimándy* és *Zelenyák* plébanosok *Kossuth*ot gyalázó ügyével és az országosan elítelt, hazafiatlan tett fölötti megbotráncolásának határozatban adott kifejezést.

— **Munkás-gyűlések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Két munkás-gyűlés volt tegnap a fővárosban. A lakatosgédek d. e. 10 órakor mintegy 500-an rendkívül zajos lefolyású gyűlést tartottak a *Vesselényi*- és *kertész-u.* sarkán levő vendéglőben. Tárgyaltak: a rendőrségnek a lakatosok elleni razziait, de napirenden volt a munkások helyzete és a szervezkedés is. *Vancsák János* határozati javaslatot nyújtott be, melyben a lakatos ipartestület vezetősége iránt legmélyebb megveté-

süket fejezik ki, mivel az az ártatlan munkások üldözését megengedte s felhívja a munkásokat a szakegyesületekben való tömörülésre. A gyűlés a határozati javaslatot egyhangulag elfogadta. Délután 4 órakor a fuvaros munkások mintegy 300-an gyüleseztek és elhatározták, hogy a munkakönyvek kiváltását fogják követelni.

— **Lecsilapult zavargások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lembergől írják, hogy *Gácsországban* a tegnapi nap zavartalanul lefolyt és a helytartó oda vissza-érkezett.

— **Felkelés Montenegróban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A montenegrói kormány jelentése szerint a tegnapi csatározásnál a mohamedánokat visszaszorították. A felkelők sok halottat és számos sebesültet visszahagytak.

— **Ismét Kréta.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az orosz kormány *Kréta* ügyében köriratot intézett az összes nagyhatalmakhoz.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, június 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:
Buza, őszre: 9.17; júniusra: 11.16. — *Tengeri*, júliusra: 4.87; őszre: 4.89. — *Rozs*, őszre: 6.86. — *Zab*, őszre: 5.65.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.70 — Magyar hitelrészvény: 398 — Államvasut: 361. —

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

881. számhoz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 1898. évi 7091. sz. végzésével *Dr. Günsberger Samu* ügyvéd által képviselt *Gyarmaty Gyula* közadós ellen leltározott 600 frt 75 krra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi törvényszék 7571. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak **Pécsett, Kossuth Lajos-utca 18. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1898. évi június hó 23-ik napján délelőtti 8 órája** tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt butorok, felszerelések és pékmesterséghez tartozó tárgyak, ló, kocsis és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsaron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1898. évi június hó 14-ik napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

672. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1898. évi 11556. számú végzése következtében Dr. Eránosz István ügyvéd által képviselt Jegesi Géza javára Papp Laura ellen 45 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 440 frtra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság P. I. 58/2. 1898. számú végzése folytán 45 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi április hó 1. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 42 frt 15 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécs, Széchenyi-tér 2. sz. leendő eszközlésére 1898. évi június hó 28. napjának délutáni 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzcikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1898. évi június hó 14. napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

Bádogos tanoncok felvételnek

Fehérvári Sándor, bádogos mesternél Pécsen, teljes ellátással. Tanidő 4 év. Elméleti és gyakorlati kiképzés biztosított. Szegény fiúk, kik iskoláikat jól végezték előnyben részesülnek s azokat ingyen ruházom.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy miután az idei

asphalt munkálatok

kezdetét vették, a minőségre kifogástalan, áraiban is mérsékelt,

mindennemű magán-megrendeléseket

u. m.: udvarok, folyosók, kapualjak, raktárak, műhelyek stb. burkolását és nedves falak teljes szárazzá tételét jótállás mellett elvállalom.

Szives megrendeléseket kér

Lauber Rezső Pécs

Mária-utcza 43. sz.

a magyar asphalt részv. társ. képviselője.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírott, mint **Kocsis Ignác** siklói lakos közadós tömeggondnoka, a csőd-választmány 1898. évi június hó 15. megtartott ülésében hozott határozata folytán, ezennel közhírré teszem, hogy **Kocsis Ignác csődtömegéhez tartozó és Siklós nagyközségben levő a siklói 580. sz. tjkvben felvett 614. hszsz. külkért 470/c sz. a. belsőségen emelt**

gőzmalom teljes felszereléssel

Schránz és Rödiger bécsi cég gyárában készült kazánal, *Schránz és Rödiger* bécsi cég gyárában készült s teljesen jókarban levő *Compoundrendszerű 8 Atm. nyomással bíró gőzgéppel*, az összes malom berendezéssel; továbbá ugyancsak a siklói 580. sz. tjkvben felvett 615. hszsz. 470. és 470/b. hszsz. házak és ehez tartozó mosóhelyek, zárt ajánlati tárgyalással összekötött szóbeli árverés útján, az alább közlött feltételek mellett örökáron eladatnak.

A zárt ajánlatok beadására 1898. évi július hó 5-ik napjának déli 12 órája, a szóbeli árverés megtartására ugyancsak 1898. évi július hó 5-ik napjának délután 3 órája tüzetik ki, mely hatánapig a zárt ajánlatok a megfelelő bánatpénzzel ellátva alulírott tömeggondnok kezeihez átadandók, illetőleg a szóbeli árverés alulírott tömeggondnoknak Pécsen, Jókai-tér 3. sz. a. levő ügyvédi irodájában fog megtartatni.

A feltételek a következők:

1) A siklói 580. sz. tjkvben felvett 614. hszsz. kert 470/c hszsz. belsőség s ezen emelt gőzmalom, kazán, gőzgép és malomfelszerelések kikiáltási ára 6368 frt 78 kr. bíróilag megállapított becsára; — a siklói 580 sz. tjkvben felvett 615 hszsz. 470. és 470/b. hszsz. házak és mosóhely kikiáltási ára 2411 frt 17 kr. bíróilag megállapított becsára.

2) A zárt ajánlati tárgyaláson, illetőleg szóbeli árverésen részt venni óhajtok tartoznak zárt ajánlataikhoz a fenti kikiáltási áraknak 10%-kát, 636 frt 88 krt, illetőleg 241 frt 18 krt, készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban bánatpénzzel mellékelni, illetőleg a szóbeli árverés megkezdése előtt alulírott tömeggondnok kezeihez lefizetni.

3) A zárt ajánlatban a megajánlott vételár világosan kiirandó s az ajánlattevő ajánlatát sajátkezűleg aláírni s kijelenteni tartozik, hogy a feltételek elölte teljesen ismeretesek. A szóbeli árverésen résztvenni óhajtok ezen kijelentést az árverés megkezdése előtt az árverési feltételek aláírásával tartoznak megtenni.

4) Zárt ajánlatok a fenti ingatlanokra akár együttesen, akár pedig külön-külön is megtehetőek, a szóbeli árverés is a beérkezett ajánlatokhoz képest a fenti ingatlanokra együttesen, esetleg külön-külön is fog megtartatni.

5) Ugy a zárt ajánlatokban, mint a szóbeli árverésen tett ígéret az ígértetvőre feltétlenül kötelező; a csőd-választmány azonban fenntartja magának a jogot a beérkezett zárt ajánlatok, illetőleg a tett szóbeli ígéretek közül tetszés szerint választani, esetleg valamennyit is visszautasítani.

6) A csőd-választmány által elfogadott ajánlat, illetőleg szóbeli ígéret folytán tömeggondnok vevővel az adásvevési szerződést azonnal megkötöti, vevő bánatpénzét visszatartja és a többi ajánlattevő, illetőleg árverező bánatpénzét visszaadja.

7) Vevő a vételárat két egyenlő részben tartozik megfizetni; az elsőt, a megajánlandó vételár felét az ajánlati tárgyalás, illetőleg szóbeli árverés napjától számított 3 nap alatt; a másodikat, vagyis a megajánlandó vételár másik felét az ajánlati tárgyalás illetőleg szóbeli árverés napjától számított 45 nap alatt tartozik a tömeggondnok kezeihez megfizetni; mégis a visszatartott bánatpénz, a második részletbe beszámíttatik.

8) Vevő az általa megvett ingatlanok és tartozékainak csakis a vételár első részletének lefizetése után lép birtokába, ettől a naptól huzza hasznait és viseli terheit, a tulajdonjog bekebelezése mégis csak a vételár teljes lefizetése után engedtetik meg, s részére külön bekebelezési engedély, illetőleg végleges szerződés fog kiállítatni.

9) Vevő a tulajdonjog bekebelezését saját költségén tartozik eszközölni, s vele kötendő szerződés után megjáró bélyeg s egyéb költségeket, valamint a kiszabandó kincstári illetéket is a vevő viseli.

10) Vevő az összes épületeket, malmot s felszerelést azonnal tűzkár ellen biztosítani tartozik.

11) Amennyiben vevő az itt megszabott feltételeknek meg nem felelne, különösen vételárfizetési kötelezettségének pontosan eleget nem tenne, az általa tett ajánlat, illetőleg szóbeli ígéret, esetleg pedig a vele már megkötött szerződés hatályát veszti s vevő a letett bánatpénzét, úgy a netán tett részfizetéseket a csődtömeg javára elveszti, mégis fenntartja magának a csőd-választmány annak elhatározását, hogy vevőtől a szerződés betartását s még hátralékos vételár tartozás megfizetését megkövetelje.

Az eladás tárgyát képező gőzgép, kazán s malomfelszerelések szakértői leírása alulírott tömeggondnoknál betekinthező.

Pécsen, 1898. június 16.

Dr. NICK ALAJOS

ügyvéd,

Kocsis Ignác csődtömeggondnoka.